41ՐԴ ՏԱՐԻ — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 5/18 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1910 — ԹԻՒ 1572

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԻՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Ե[illegible]ՃԱՋԱՐ

Ի[illegible]ՐԱՏՈՒՆ
ՊԱՐՈՒՍՈՒԱԾ (Ալեքեմի) փողոց Թիւ 38

BUREAUX DU JOURNAL HAÏRENIK
Avenue de la Sublime-Porte rue Eboussuoud No. 38
CONSTANTINOPLE

10 ՓԱՐԱ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ
ՕՐԱԳԻՐ

ՌԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Պոլսոյ համար . . . . . 300 Թիւ 75 դրշ. Մէջիտ
» » . . . . . 150 » 40 » »
Գաւառներու . . . . . 300 » 100 » »
» . . . . . 150 » 50 » »
Օտար երկիր երկօրեայ . . 300 » 25 Ֆրանք
» » ամենօրեայ . . 300 » 30 »
Ռուսիա . . . . . 300 » 40 րուբլի
(Միւս պայմանները տեսնել 4րդ երեսը)
Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն առ չի գարձուիր։

درعلیه باب عالی جاده‌سنده ابوالسعود سوقاغی نومرو ۳۸
غزته‌سی اداره‌سنه ﴿ هیئره ﴾

10 ՓԱՐԱ

ԾՆՈՒՆԴԻ ԱՌԹԻԻ

Անգլիա, Ծնունդի օր մըն էր, երբ բարեկամներու հետ մատուռ մը գացինք, անոնք՝ իբր աւանդապահ ընտանեկան վաղեմի սովորութեան մը, և մենք, իբր հետաքրքրքիր՝ ժողովուրդին հոգին տեսնելու իր դէմքին վրայ, իրեն համար ամենակարեւոր այս ծիսական օրին մէջ։ Մատուռը լի էր և բազմութիւնն ունկնդիրը՝ քարոզիչի մը որ հարազատ ներկայացուցիչն էր իր հօտին։ Ո՛չ մին ո՛չ միւսը կը թուէր ղազրիլ անգրկիրիեան հոգեբոյլ, բայց թէ՛ մին և թէ՛ միւսը ցանկացող էր արքայութիւնն այս երկրին վրայ վար բերուած տեսնել, նոր հոգւոյ մը վերածննդեան շնորհիւ, որուն իբր նշանակ՝ կրօնական այս ծէսը կը վաստաբանէին ամենապարզ երգերով։

Վերածննդեան գործ մը, արդարև, ունինք կատարելիք ամէն օր մեր մէջն իսկ, մեր մարդին ու մեր հոգւոյն մէջ, բայց մանաւանդ մեր նկարագրին մէջ։

Սահմանադրութիւնը կընայ գալ ի լոյս, թղթի կտորի մը վրայ տպագրուած, մեզմէ ունէրը կընան գումարուիլ ի նիստ՝ ամէն բան քննելու համար։ Ինչ որ մինչեւ հիմա տեսանք՝ ո՛չ թէ գիտութեան պակասութիւնն է, այլ բարոյական մարդու սուղ։ Դիտեր էք որ մարդկային գործերու էն մեծ մասին համար հարկաւոր չեն հանճարներ. միջակ դիտութեան տէր մարդիկ, զոր օրինակ, կրնան յաջողիլ շատ գոհացուցիչ դատաւորներ ըլլալու, բաւ է որ կարենան պահպանել անկախութիւնն իրենց ընդդէմ ազդեցիկ մեծերու և թէ՛ ընդդէմ կաշառատուներու։

Նոյն դիտողութիւնն հիմնաւոր է մարդկային կեանքի ամէն գործունէութեանց համար։ Մեր Թուրքիոյ դժբախտութիւնը կը գտնուի իր վաւերներուն բարոյական ազքատութեանը՝ քան թէ իմացական խեղճութեանը մէջ։

Եպարքոսութեան, նախարարութեան, կուսակալութեան, վերջապէս բոլոր պաշտօններուն համար միտք մտնուածն է ուղիղ մարդը, չիտակ մարդը, հաստատամիտ եւ կորովալից մարդը։ Ի հարկին խելք կարելի է ստանալ ներոսպոյի խորհրդականէ մը խլակ, բայց ո՞ւր է այն ուղղամտութիւնը, այն բարոյական պարզութիւնն որ մէջ ներքէ օտար խորհրդականէ մը օգտուիլ, առանց վիրաւորուելու մեր հպարտութեանը մէջ, առանց ուզելու ուրիշին փետուրներովը ազայամբաօքէն փառաւորուիլ։ Բաղձանք ուրեմն մեր մէջ Ծնունդը բոլոր այն բարոյական յատկութեանց որոնք բարոյական են անոր համար որ շատ դարերէ յառաջ կուգան, այն բարքերը որոնք ուղիղ հաչիւի, ուղիղ դիտողութեան, ուղիղ դատաստանի վրայ հիմնուած են։ Եւ, առանց պարզութեան, ոչ մէկ քաղաքակրթութիւն և ոչ մէկ տաղանդաւոր ձեռնարկ կը ձգէ ակօս մը վիպերու և սիրտերու մէջ։ Վերածնինք պարզ, չիտակ և արի քաղաքացիներ։ Ա.յդպիսի վերածննդեամբ մը ի վեր պիտի հանէ հանդուգն կառավարչին չնաշխարհիկ ձիրքերը, բարեպաշտութիւնն ու բարեբարոյութիւնը և պիտի վերջացնէ խօսքը սովորական բանաձեւով։

«Ծիշատակն արդարոց օրհնութեամբ հղիցի։»

Ամէն։

ԵՐՑՑ

ՕՐԸ ՕՐԻՆ

ՓՈՐՁԱՆՔ-ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

«Առտուան բարեարարներէն փրկէ մեր աղքը, չորացօրներուն հետ մենք գըլուխս կ'եկլենք.» այսպէս կարելի է բարեխիղճել Վոլթերի ծանօթ խօսքը, երբ աչքի առջեւ բերենք մեր կառավարիչներէն չատերը։

Այս բանին նորագոյն մէկ ապացոյցը եթէ կ'ուզէք՝ մտիկ ըրէք հետեւեալ վաւերական իրողութիւնը։

Այսօր, երեքշաբթի, Եէնի-Թարսւի եկեղեցիին բակը կը թաղուի հանգուցեալ Ցակոբ էֆ. Մօսիկեանի աղջիկը Օր. Երանուհի Մօսիկեան, որ առջի օր վախճանած է Պէյկիթաշի մէջ, 68 տարեկան հասակին։

Ինչո՞ւ եկեղեցիին բակը թաղելու այդ բացառիկ պատիւը յիշեալ պառաւ օրիորդին։

Որովհետեւ Օր. Երանուհի կտակ մը ըրած է ազքին, պայմանաւոր կտակ մը, որուն պայմաններէն մին է եկեղեցիին մէջ թաղուիլը։ Եւ կտակը նուիրական է, պէտք է որ կէտ առ կէտ գործադրուի, որպէս զի կառավարիչներու սերունդը չչնջուի ազքին մէջէն։

Ինչ է այս կտակը։

Օր. Երանուհի Մօսիկեան չուկան հօրենական խանութ մը ունի եղեր 200 ոսկի արժողութեամբ։ Ասկէ քանի տարի առաջ այդ խանութը կը կտակէ Եէնի-Թարսւի եկեղեցիին հետեւեալ պայմաններով։

ա. Որ զօդանութեան միջոցին խանութին վարձքը ինք պիտի առնէ։

բ. Մահուընէն ետքը եկեղեցիին բակը պիտի թաղուի։

գ. Եկեղեցին ամէն տարի հոգւոյն համար պատարագ մը պիտի մատուցանէ և պատարագիչին 400 դրուշ պիտի վճարէ։

Պաշօնական բոլոր գործողութիւններով կտակը կը վաւերացուի։ Քանի տարի կ'անցնի այդ օրէն ի վեր, խանութը քակտուելու կը հինայ և հիմա իր արժէքը հազիւ 150 ոսկի կ'ներկադրուի։ Բայց տակաւ բան մը չէ։ Կտակարարը կատարելագործուած էր կընայ արդեօ՞ք խզզուելութիւնը վերահաստատել Փոքր Ասիոյ մէջ։ Աւելիա ալ ուշ լինդիր մըն է։

Հազիւ պէյ, թէպէտեւ երիտասարդ-Թուրք նախարարներու նեցուկը կը վայելէր, կուսակցութեան նիստին մէջ առացաւ միտամասնութիւն մը որ միայն 10 ձայնով աւելի էր Ռիւչիւք Սայիա փաչայէ արուած քուէներու թիւէն։

* * *

Ըստ մեզ, հարցապնդումը տեղի պիտի ունենար դատապարտել Հայոց կախուած չըլլալուն մասին։ Ըստ մեզ, դարձեալ Իթթիհատականները ատկէ միայն պատրուակ մը ըրին, ուրիշ մահուընէ մը ի վեր պիտի հանէ հանդուգնել կառավարչին ձիրքերը, բարեպաշտութիւնն ու բարեբարոյութիւնը և պիտի վերջացնէ խօսքը սովորական բանաձեւով։

«Ծիշատակն արդարոց օրհնութեամբ հղիցի։»

Ամէն։

ԵՐՑՑ

ՆՈՐ ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԳԻՒՂԱՏՆՏԵՍԱՆԱՆ ՇՈՒՐՋՈՒՄ
ՆՈՒԷՐ 200,000 ԲՈՒԲԼԻ

Կովկասի մէջ Հայերը գարձուցած են ուշադրութիւնն դիւղատնտեսական խնդիրներու վրայ։ Գիւղերու մէջէն սկսելու է անտեսական կացութեան բարելաւումը, եթէ կ'ուզենք որ երկիրը ճշմարիտ փոխոխութիւն մը կրէ իր ընդհանուր անտեսական վիճակին մէջ։

Թիֆլիզի Առևտրականը կը դրէ։

Հատատ ազդերէ կը լսենք թէ, Ս. Մանթաշեան երկու հարիւր հազար րուբլի կը նուիրէ Երեւանի նահանգին մէջ գիւղատնտեսական օրինակելի դըպրոց մը հիմնելու համար։

Մանթաշեանի անունը անչնչելի կը մնայ հայ ազգի մէջ, երբ բուն ժողովուրդը կ'օգտուի անոր բարեգործութիւններէն։

Երեւանեան նահանգի համար մի օրինակելի գիւղատնտեսական դպրոց ունենալը ոչ միայն կարեւոր է, այլ և ամենանպատակ։

Պ. Ս. Մանթաշեանը այդ պակասն ալ կը լրացնէ։

Առիթէն օգտուելով, չենք կարող մեւնոյն ժամանակ չյիսել և այն մասին, որ հանգուցեալ Եգոր Աւագեան Գաւթեանը մօտ 75—80,000 —— նուիրած էր Ղազախի կամ հայ ուրիշ վայրի մը մէջ գիւղատնտեսական դպրոց հիմնելու համար։

ՀԻԼՄԻ ՓԱՇԱՅԻ ԱՆԿՄԱՆ ՊԱՏՃԱՌԸ

Թայմզ իր Պոլսոյ թղթակցին հետեւեալ հեռագիրը հրատարակեց այս նիւթին վրայ։

«Աբդէն Թայմզ հրատարակած է այն լուրը որ ինձ հաղորդուեցաւ Իթթիհատական կուսակիցութեան անդամներու կողմէ Հիլմի փաչային հրաժարման մղձոյնն, թէ կուսակցութիւնը իր մէկ նիստին մէջ որոշած էր այլեւս նեցուկ չընծայել Հիլմիին՝ ընդհանուր պատճառներով, և թէ այս որոշումը հաղորդուած էր Հիլմիին որ իր պաշտօնակիցներուն հետ խորհրդակցելէ ետք, հրաժարած էր։

«Դահլիճի անդամներէն մէկը ըսաւ թէ, երբոր կուսակցութիւնն որոշեց Հիլմին հարցապնդել ի մասին Սասնոյ մէջ տեղի ունեցած վերջին կոտորմներուն, թէպէտ պէյ այս որոշումը հաղորդեց Հիլմի փաչային և իմաց տըւաւ անոր որ ինքն ալ որոշած էր հրաժարիլ եթէ Հիլմի փաչա յանձն առնէր պատասխանել հարցապնդումին։ Թէպէտ պէյ սա՛ համոզումը յայտնեց թէ այս ցաւալի խնդրոյն վերաբայումը պիտի տանէր միայն աղէտաւոր հետեւանքներու, թերեւս նաև նոր հակահայ խռովութեանց Փոքր Ասիոյ մէջ, և խնդրեց Հիլմիէն հետացնել այս վտանգները՝ պաշտօնէն իսկոյն քաշուելով։

«Այս լուրը ճիշդ կը թուի ըլլալ։ Բայց այն տեղեկութիւնը թէ Նպարքոս մը իր պաշտօնէն հանուեցաւ միայն անոր համար որ մոլեռանդութեան գաւառացի մէկ քանի անխիղճ անդրանիկներու մանակի և յամաղեալ պատուհասումը յանձնարարած էր՝ կընայ արդեօ՞ք խաղաղութիւնը վերահաստատել Փոքր Ասիոյ մէջ։ Աւելիա ալ ուշ լինդիր մըն է։

Հազիւ պէյ, թէպէտեւ երիտասարդ-Թուրք նախարարներու նեցուկը կը վայելէր, կուսակցութեան նիստին մէջ առացաւ միտամասնութիւն մը որ միայն 10 ձայնով աւելի էր Ռիւչիւք Սայիա փաչայէ արուած քուէներու թիւէն։

* * *

Ըստ մեզ, հարցապնդումը տեղի պիտի ունենար դատապարտել Հայոց կախուած չըլլալուն մասին։ Ըստ մեզ, դարձեալ Իթթիհատականները ատկէ միայն պատրուակ մը ըրին, ուրիշ մահուընէ մը ի վեր պիտի հանէ հանդուգնել կառավարչին չնաշխարհիկ ձիրքերը, բարեպաշտութիւնն ու բարեբարոյութիւնը և պիտի վերջացնէ խօսքը սովորական բանաձեւով։

«Ծիշատակն արդարոց օրհնութեամբ հղիցի։»

Ամէն։

ԵՐՑՑ

ԱՂՔԱՑՆԵՐՈՒ ԵՒ ՕՐԲԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ
ՊԱՐՏԱՀԱՆԴԷՍ

Հայ-կաթոլիկ աղքատասէր տիկնանց ընկերութենէ նախաձեռնութեամբ որուելիք այս պարահանդէսը տեղի պիտի ունենայ, ինչպէս արդէն ծանուցած ենք, ամսոյս 16/29 չաթթի իրիկուն, Բերա-Բալսի սրահներուն մէջ։

Անցեալ տարի այս Աղքատասէր Ընկերութիւնը յաջողած էր տեղւոյն մէջ մինչեւ 500 հատ մէկ ոսկինոց տոմսեր, որոնց գանձումը կատարուելուա քիչ մը ծանր կերպով։ Այս հանգամանքին վրայ ուշադրութիւնը թէ Աղքատասէրը քիչ մը ուշ կրցաւ բաժին մը հանել իր ընդհանուր հասոյթէն և ղրկել զայն Փոքր-Ասիոյ սովալեզուներուն։ Այս բաժինը եղաւ մինչեւ 200 ոսկի, որուն բաշխումը կատարուելուա Երկրագործ. Պանքային միջոցաւ, որ ատոնց էր այդ գումարը յանուն ընկերութեան գործող Հիւբրիւդ էֆ.ի ձեռքէն։

Այս տարի, ընկերութեան Տնօրէնութիւնը որոշած է հասոյթը կիսել իր անմիջական խնամքներուն տակ գտնուող կարօտեալներուն միջեւ։

Հանդէսն առիթ մը պիտի ըլլայ ոչ միայն բարեգործութեան մը, որ ինքնին արդէն կը բաւէ զայն մեզ հարկ մը դարձնելու, այլ և նաև ժամադրավայր մը ուր, Լուսաւորչական, կաթոլիկ և Բողոքական պիտի կրնան հաղորդուիլ ընդհ. ազգային ոգւով մը։

Տեղերուն համար սիրուիլ պատրաստ մը պիտի ըլլայ ատիկա, որովհետեւ պիտի տեսնեն թէ երեսուն տարի առաջուան եղբայրսիրական բարքերը կը վերսկսին, որոնք չենչելու վրայ էին, և երիտասարդներն ալ, աղջիկ ու մանչ ոչ նուազ գոհ պիտի ըլլան, որովհետեւ այսպիսի հաւաքոյթներ երբեմն կ'օգնեն դիտակի ընկեր մը ընտրելու գործին, որ ամէնէ, միշտ գժուար է։ Այս տեսակէտով, մենք կը գովենք Տնօրէն Մարմնոյն որ որոշեր է դիմակաւորներ չընդունիլ պարին սրահը։ Հաւաքոյթը պիտի ըլլայ ուրեմն ընդարձակուած ընտանիքի մը երեկոյթը։

×

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ԾԱՆՈՒՑՈՒՄ

Փոխանորդարանի Ազգ. Պատրիարքարանի

Փոխանորդարանս կը ծանուցանէ արդոյ ազգայնոց ի գիտութիւն թէ Հայ-Հռոմէական Տիկնանց Ընկերութեան կողմէ նպաստ հաւաքելու գործողութիւն մը արգիլուելու մասին մայրաքաղաքիս և արուարձանաց Ս. Եկեղեցւոյ չրջաբերական ըրկուած չէ Պատրիարքարանէս։ (Կնիք)

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆԻ ՊԱՇՏՕՆԵԱՆԵՐՈՒՆ
ԽՆԴԻՐ Ը

Ներելի իրկուն Պատրիարքարանի պաշտօնեաներուն մէկ մաս մը բաւական բուռն, թէեւ արդարացի, գանգատաներ յայտնած են Տնտեսական Խորհուրդի և մասնաւորապէս Եդուարդ էֆ. Շերինեանի քմահաճ անօրինութիւններուն դէմ։

Մէկ քանի պաշտօնեաներու ամսականի յաւելում եղած է և մէկ քանիներու ալ տարեդլխի առթիւ գրամական նուէրներ արուած են, մինչ ուրիշներ որոնք օ՛չ նուազ արժանաւոր են, անմասն մնացած են այդ չնորհներէն։

Ասո՛ր դժգոհութեան պատճառներէն մին։

Սակէ զատ, կազանդի օրը պաշտօնեաները քիչ մը ուշ եկած ըլլալով Պատրիարքարան, Եպիսկոպ էֆ. Շերինեան չատ նախատական և վիրաւորիչ մակդիրներով որակած է պաշտօնեաները, բարձրաձայն հայհոյանքներ ուղղելով անոնց հասցէին, ինչ որ դժգոհութեան երկրորդ պատճառը կարելի է համարել։

Տնտեսական խորհուրդը իր երկկի նիստին մէջ զրաւած է Պատրիարքարանի պաշտօնեաներուն խնդիրովը և այս առթիւ Խորհրդի անդամներուն մէջ բաւական բուռն վիճաբանութիւններ եղած են։

Խնդիրը, ինչպէս կը տեսնուի, պաշտօնեաներու կողմէ բողոքի ցոյց մըն է Տնտեսական Խորհրդին դէմ։

ՁԻՆՈՒՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԻՔԻ ԽՆԴԻՐ

Կիւվէ-էջմէ 1 Յունվար 1910

Գիւղս Հայ զինուորագրուներու տարիքը նուիրուա խաբէութիւ տեսարկին համաձայն որոշուած էր, որը սակայն թիւններով լեցուն է, այնպէս որ 30/40 տարուան մարդիկ 21/22 տարեկան արձանագրուած և զինուոր եղած են այսօր։ Երբ այսպէս ամէն դիմում և բողոք անօգուտ մնաց, գիւղս ազգային պաշտօնական մարմինը Պոլիս զինուորական պատկանեալ մարմնոյն և Պատրիարքարան դիմեց հետագրաւ։

Անցեալ օր տեղւոյս գայմագամը՝ գիւղս Ազգային պաշտօնական մարմինը կկոչէ հրաւիրելով հետագրին պատասխան եկած ըլլալը յայտնեց և հանգնալու համար զինուորական հաղարապետին ղրկեց, որը յայտարարեց թէ՝ այդ տարիքի սխալմանց խնդրոյն մասին Պետական խորհուրդը դեկտ. 1 թիւով բոլոր զինուորական հրամանատարներուն ընդհանուր հրաման ղրկած է։

Զինուորական տարիքի սխալները ամէն կողմ ալ լեցուն ըլլալով, այս մասին չատ մը դիմոյներ ալ երեւան եկած ըլլալուն, աւելորդ չենք համարիր մէկ ամիս առաջ պետական խորհուրդին այս մասին զինուորական հրամատարներու ղրկած ընդհանուր հրամանի թարգմանութիւնն այս տեղ դնել։

«Զինուորական տարիքի մէջ եղողներու տարիքի սխալմանց մասին եկած հետագիրներուն պատասխանելով՝ ոչ մէկ անհատի համար տարիք չի սրբագրելիը և պատերազմական նախապատրաստութեան յայտնածին համեմատ և նուազագոյն չափով կարելի եղածին չափ ձգտելով՝ ամէն անհատի կայսերական զինուոր ըլլալը վճռականապէս յայտնուի։»

Եթէ նախկին նուիրեալ վարչութեանց արձանագրութիւնները օրինաւոր համարուին՝ անհամար զրկանքներ պիտի ըլլան։

Մ. Ա.

ԿԵՆԴԱՆԻ ՀԱՒԱՏ
(ԾՆՆԴԵԱՆ ՎԻՊԵՍ)

—Այ պառաւ, բաւական է լաց ու կոծ անիս. մի մտածիր է. այսօր Թաթխաման (*) օր է, ճրագալոյց է. մենք եղ քրիստոնեայ ենք, հայ քրիստոնեայ ենք, մեզ համար եղ վաղը Ծնունդ է և Զօրմնեկ. տուն-տեղ արա, օջախը սարքիր, վաաիր, Աստուած ողորմած է, չի թողնիր, որ մեր չէն, վառ օջախը հանգչի։

—Ինձ համար ոչ թաթխամուն է, ոչ ճրագալոյց, ա՛յ մարդ. ինձ համար ահա 3 տարի է Քրիստոս չէ ծնուած. օ՛ճախ համար օջախ վառիմ, տուն-տեղ սարքեմ. իմ օջախը ահա 3 տարի է՝ հանգեր է. 3 տարի է, որ ես չեմ թաթխամուն։ Եւ մինչ իմ կոկորդից պատառ կարող է գնալ, երբ իմ աչքէ լոյսը, իմ անմման մինուճար զաւակը հեծում, ատնչվում է բանտում, երբ նա այնտեղ ուտելու հաց չունի, երբ գուցէ անօթութիւնից մեռնում է, երբ իր մօրն է կանչում, իսկ մայրը այստեղ նստած իր գլուխն է ողբում։

Եւ պառաւ Թագուհին նորից սկսեց հեկեկալ երեսպի նման, նորից սկսեց իր ողբով թնդացնել գիւղական մեծ օդային կամարները։

Ծերունի Մարարրոսը այլեւս խօսք չը գտաւ ասելու և գլուարկը վերցնելով՝ —Չէր մնաուած, սա կեանք չէ, որ տանել ես մեզ. սա գժոխք է. մի՛թէ մեր կրած այսքան տանջանքները բաւ չեն. մի՛թէ դեռ չը քաւեցինք մեր մեղքերը։ Եւ ի՞նչ մեղք ենք գործել. եթէ մեղք է մեր ապրելը, ինչո՞ւ ըստեղծիր մեզ։ Եթէ կեանքը մեզ է, ինչո՞ւ Քո Որդին Յիսուսը ծնվեց, եւ մենք էլ պէտք է տանենք նրա Ծնունդը, հրեշտակների հետ միասին այս երեկոյ աւետիս պէտք է տանք աշխարհին։

Ս.յպիսի խոհերով և յոյզերով ծերունի Մարարրոսը, Մուշի գաւառի Ն. մեծ հայրենակ գիւղի ռէսը, գիմեց դէպի եկեղեցւոյ բակը, ուր գիւղի ծերունիները հաւաքված իրանց գարդերն էին պատմում իրար։

Կոչնակը դեռ չէր խփել ճրագալոյցի ժամասացութեան համար։

Եղանակը թէեւ ցուրտ էր, ձիւնը թէեւ պատել էր ամբողջ գիւղը, բայց ձմերային անգոր արեգակի ճառագայթները պսպղալով տանիքների և պատերի վրա՝ ոսկեզօծել էին չրջապատը։ Մի քանի երդիքներից ծուխ էր բարձրանում քուլա-քուլա և, անսպասելով, անհետանում տարածութեան մէջ։

Ի տես ռէսի, գիւղացիները օդի կանչեցին և ակնածութեամբ գլուխ տուին։ Այն մեծ վիշտը, որ կրում էր երեք տարուց ի վեր ծերունին, խոր կասկածութիւն էր գործել ամենքի սրտի մէջ դէպ ի նրան։

Ռէս Մարարրոսը հարուստ և չէն օջախի տէր մարդ էր, բայց նա և հայր էր հասարակաց. իսկ նրա կինը, պառաւ Թագուհին, գիւղի բոլոր որբերի, տնանկների, խեղուառների հոգատար, խնամատար մայրն էր։ Բայց նրա թագ ու պարծանքն իր հարստութիւնը չէր և ոչ ճոխութիւնը, և երբ այդ հարստութիւնը, իր տնրաւ գօվլաթը չափչփատիվ թիւրք կառավարութեան կեղեքիչ պաշտօնեաների և քիւրդերի ձեռքով, նա չատ էլ չը տրամեց, որովհետեւ Աստուած նրան պարգեւել էր մի ուրիշ հարստութիւն, մի մեծ գանձ, որ նրա իսկական թագ ու պարծանքն էր. դա իր դեղեցիկ, մատաղ, քաջ որդին էր, Ռուբէնը, որ սէգ է վառ չէն պահէր, յաւերժացնէր նրա օջախը։ Բայց երեք տարի առաջ նրա օջախը բոլորովին հանգաւ, երբ Ռուբէնը ձերբակալվեց և Մուշի խաւարչտին բանտը նետվեց, մեղադրվելով իբրեւ յեղափոխական, որովհետեւ նա սպառնել էր զապթիա, որ կամեցել էր ա-

Առեւտրական հրապարակը տե՛ս 3րդ էջ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Արդարի լարեր

Մարտի 1-ին Ս. Էջմիածնի Գևորգյան ճեմարանի սանից Ա. Ա. Տ. Ս. Ս. Ս

ՎԱՃԿԱՌՈՒ ԿԱՆՈՆ

Մաս

ՍԵՒԱՆԻ ԴԱՀԼԻՃԻ

— Ա՜հ, ո՛չ, տասը։ Ես ձեզ ասում եմ, որ ես ոչինչ չեմ հասկանում այդ գործերից։ Ես ինձ համար միայն գիտեմ, որ ես ուզում եմ ունենալ այդ տունը, որովհետև ես ուզում եմ ունենալ այդ տունը։